

גליון 274 פרשת נח תשע"ח

עלולא אמר שעמון ומוואב היו השכנים הרעים של ירושלים שכששמדו שהשכניםאים מתנהבים על החורבן הם שלחו לנוכדנץ לאב הוה אמר שהו מפחד שלא קרה לו מכמה הראשונים, אמרו לו אין איש בביתו הילך בדרך אמרו מוחזק אמר להם יש בהם צדיקים שיתפללו עוזיירוחו אמרו לו שזו מוחזק אבל בידו וכסף זה הצדיקים כמו שכחוב ואכירה לי בחמשה עשר יכלה והומר שעוריים ולתק שעוריים, אמר להם שהרשעים יחויז בלבושה אז ומן כמו שכחוב בכסה ליום הגנו שלח להםathy עכשיין יכול לבא בגל השלג ומהטר אמרו לו בא מהחתי הרים כמו שכחוב שלחו כר מושל אצץ מלע קברותיהם טבים מהפהlein שלך כמו שכחוב בעת ההייא ויצויא את עצמותם כללו קבריהם אשר עזמות שרויא ואת עזמות הכהנים ואת עזמות הנביאים ואת קבוצות יהוד וישראלים מקרים טביהם לשמש ולירוח ולכל צבא העשויים אשר אהדים אשר הילכו אחריהם.

סוכב בוד נטפלת.

עדות לא גומרת ממהר הגדלה לר' עבד ר' יוחנן שבדור שני בן דוד יתמעטו ת' וזה השאר עבד ר' יוחנן רבotta וגויירות קשות מתחדשות ועד שהראשונה

שנו בריתא שבשבוע שאן דוד יתקים בשנה הראשונה הפסוק והמטרה על עיר אחת ועל עיר אחרת לא אמרתי בשנה השניה נשלחים חצי רעב, ובשנה הג' בא רעב ומתיים אנטים נשים וטף וחסידים ואנשי מעשה, בשנה ה' היה שובע אבל לא גמור ובשנה ה' יש שובע גדול ואוכלמים שותים ושמחים וההו תמורה חוזרת לומדים, ובשנה הששית באים קולות שבאה המשיח ובשביעית מלוחמות ובמושאי שביעית באן דוד ורב יוסף אמר רבא הרבה מזאי שביעית אהדרי מלוחמות ולא בא המשיח, אמר לו אבי שודוקא כי קולות בששית

ד' היודה אמר שבדור שבן דון בית הורד היה לzonota והגילה יחרב ובבל הנטופיה שמה טהרה וימאטו בירא החטא, ומפני הדור כנני הכלב, והאמת נעדרת כמו שבבאיaro אצל רב שהיא נעשית כעדרים ולהילכת לה, וכמר מע משתולל ביראו אצל ר' שליא שסר מרע אמורים עליו שהוא שטה, רב טבוח או רב טוביומי שגס אם היי נונותנים לו את כל מה שבחל הולם הוא לא היה מוצמיא דבר שקר מפי והוא הזודמן לעיר שῆמה קושט שאנשיה לא משנים בידכורים ולא מת אדם בהם קוקודם זמנו והוא נשא מהם אשה והוא לו מכנה שני בניים, יום אחד כשאשטו חחפה בראשה באה שכנה ודפקה על הדרול והוא חשב שאין זה דרכ איז לומר ואומר לה שאשותלו לא צאן ומתו שני בניינו ובאו אלו אנט השיר ואמרו לו מה קרה אמר לדון להם כך היה המשעה אמרו לו בקשה צא מקומנו ולא תגרה כאן את

ה' מהוואי אומר שבדור שבא בן דוד נערים פנוי זקנים ילבינו וזקנים יעמדו לפני
באהם וכלה באהמתה לפני הדורפני הכלב ובן לא מתביש
מוסיף שהאותה תרבה והזיקר יOUTH והאגפן ITAN פרי ווכב' ITIN
מאביו ור' נחמייה המלצות נחפה למים ואין מי שירוחם, וזה כדכבי ר' יצחק שנב'
ה' לא עד שלל המלכות תיחפה למינות וכמו שצוה בולו הפק לבן טהור

שנון בבריתא על הפסוק כי זין ה' עמו כי זיהה כי אדמת ים ואפס עזר ועוז רבנן דוד בא כשרבו המסורה, או בשיתמעטו התלמידים או שתכלת פרוטה מהיכים אין כי תיאשו מהגולה כמו שכחוב ואפס עזר ועוז שביבול אין סמן ועוז לישראל, וכן שכח' זירא וראת תלמידים שעוסקים בענייני משה אמר להם בקשה אל תרהי Kohu שנינו שלושה באים בהיסח הדעת משיח

ובוך אשיש שלאלין ענה שעדר איז לא חכה ומבא ואילך חכה לא
אויתו האן כלה הוזן השה קודם היובל או שבסוף הוא יא אמר לו אני יודע,
ובוחן יבא דו שאל אותו אם בלילה הוא בסוף אמר לו אני יודע שאל-
עד אמר לד' יהודה אהוי של רב סלא החסיד, שבועלן לא היה פוחת מפה' יובלות
ומבחורן יבא דו שאל אותו אם בלילה הוא בסוף אמר לו אני יודע שאל-
עד אמר לד' יהודה אהוי של רב סלא החסיד, שבועלן לא היה פוחת מפה' יובלות

רֹב חָנָן בֶּן מַלְכִּיאָה שֶׁלֶח לְרַב יְוֹסֵף שֶׁהָא מֵצָא אָדָם אֶחָד שִׁיש בַּיּוֹם מְגִילָה שְׁכָתוּבָה אֲשֻׁרִית בְּלִשּׁוֹן הַקּוֹדֶש אָמָרִיתִי לו זו מְנֻן לְךָ אָמָר לִי שֶׁהָא נְשָׁכָר לְחַיִילָות וּמוֹצָאָה בֵין גִּנוּ רְוִמי וּכְתוּבָה בְּהַשְׁאָחָר ד' אַלְפִים וּרְצָא"א לְבִרְיאָת הַעֲלָמִים יְתוּם הָעוֹלָם מִזְהָן מִלְחָמָות נְגִינִים וּמִזְהָן מִלְחָמָת גִּגְוָן וּמִגְוָן וְהַשָּׁאָר יְמוֹת הַמִּשְׁיחָה וְקַבְ"ה לְאַחֲרַת עֲוֹלָמִים אֶלָּא לְאַחֲרָיו אַלְפִים שָׁה, וּרְכָב אַחֲרָיו רְכָב אָמָר אַחֲרַ ה' אַלְפִים שָׁה, וּשְׁנִינוּ שָׁר', נְתַנְּ אָמָר עַל הַפְּסָוק דְּלֹהֶה שֶׁהָא וַיַּדְרֹא וַיַּדְרֹא עַד הַזָּמָן כִּי עַוד הַזָּן לְמוֹעֵד וַיַּחֲזִיק וְלִקְץ וְלִזְבָּח אֶלְעִידָנִים וּפְלַג עַדְעַן, וְלִכְר' שְׁמַנְלָא שְׁדָרָשָׁה אֶלְעָם לְחַם דְּמָעָה וְתַשְׁקָוּ דְּמָעוֹת שְׁלִישׁ וְלִא כְ"ע שְׁרָשָׁע עַד אַחֲת מַעַט הַיָּא וְאַנְיִ מְרַעֵּיש אֶת הַשְׁמִים וְאַתָּה הָאָרֶן אֶלָּא מִלְכֹות הַרְאָשָׁו הַיָּא ע'

דף צ'ו אמר הקב"ה לנחרוב שישנה עצמו אמר לו במה אשתנה אמר לו לך הבא מספריים ואגוזו אותן, אמר לו מהיכין אביה אמר לו מהבית הזה, הילך שם ונדרמו לו שם מלאכי השורה טוחנים גורענין מרים אמר להם הביאו ל' מספריים אמרו לו תשחן לנו מדה אחת ובביאך וטחן להם והביאו לו, ובינתיים התהאר סנחרוב והחשיך אמר לו הקב"ה הבא אש וכשנכח לעשות אש נתלהה לו האש בזקנו וגוזו לא תשר שער בראשו זקנו ועל זה אמר זקנו וגום את הזקן ספה, ואמר רב פפא שעיל זה אומרים אם גורתת את הארמאוי והוטב לו חרוך את זקנו ולא תשבע מליחוך ממנו, בסנהדריב מצא קרבין לפניך את שני בני, שמעו בני והגוועו ולכין נאמרא והונגה הווא יונישנברג רוחם וברור אלרבון איזרבאלל יונישנברג יונזון היגרברג ברברג

ר' יוחנן מבאר בפסוק ויחילך עליהםليلת הָא וְעַבְדֵי וְיכָם שְׁהָמָלָך שְׂעִיר לאברם שמוי ליליה וכמו שכחוב והלילה אמר ה' ר' יוחנן מבאר שעשה עמו מעשה ליליה כמו שכחוב מן השמים נלחמו הכהובים עם סטריאו, ר' ל' ואמר שטוב דברי הנפקה מר' יוחנן בהפח, ר' יוחנן ביאר פסוק וירודף עד דן שם תשכוש כחו של אברם שראה שבני עתידים לעבד שם ע"ז כמו שכחוב בעגלי ירבעם וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן בדין, וגם סיירא התגבר שם כמו שכחוב מדין נשמע נהרת סוטי.

גברך ואמר ר' יוחנן שלולא העמיזו גבאייל לא היה השנתנו תקומה לשונין ישרא. מה שנקרא בלאון בן בלואון שפנ' בלאון אבוי השנתנו כלב והוא יש' על מקומו ולכך כחוב את שמו בשם שכחוב ובחורש החמיישי בעשור לדורש השע עשרה למלך נוכדנץ מלך בבל בא נבוזואדן וב' טבחים עמד לפניו מלך בבל בירושלים וישראל' את בית ה' ואת בית המלך עמד ב' ויש להקשות וכני נוכדנץ עללה לירושלים הרוי נאמר יעלו אותו אל מלך בבל ובכל זה אמר ר' אבוי שה עיר אנטוכיה, נחלקו בזו ר' חסדא ורב יצחק בר אבודימי אם ומתו של נוכדנץ היהת קרבתו על מרכבתו או שהיתה לו מנונו אימה יתרה שהוא מרגיש כאלו הוא לפניו, ואמר רב' בא שהיא של' מאות פרדות של גזירים שלשלטים בברול ואת כולם בלווע שער אחד של ירושלים שכחוב פיתוחיה יחד בכשיל וכיפות יהלומון וריצה נבוזואדן לחזר והוא אמר שהוא מפחד שKirke לו כמו סנהדריב והוא שמע קול דולג בן דולג שעכשי הגע הזמן של המקדש להחרב וההיכל להשרף ונשאר לו גרזן אחד והוא הכה בגבו וגנזהת השער כמו שכחוב יעד מכבייא למעללה בסכט עץ קדרומות ויהה חולך והווגע עד שהגיע להיכל והדרילק בו אש ודרכו בו מחשימים כמו שכחוב גת דרכ' וזה דעתו כי יצאה בת קול ואמרה עם הרוג היכל שורף כמה טחון טחנה כמו שכחוב קתי' ריחים וטחין כמה גלי' צמת' השפי' שובל גלי' שוק עברי נהרות ולא כחוב חיטים אלא קמה. וראה בעזורה את דמו של זורייה רותח אמר להנינים מה זה אמרו לו שזה דם ביחס שנשפך אמר לו הביאו ואנסה ואם זה דומה ושחטו ולא נדמה כך אמר להם גלו לי ואם לא אסרווק את בשרכם במסroke ברזל אמרו לו שזה דמו של כהן ובכיא שהחנוכה לשישראל בחורבן ירושלים והרואה אמר אני פאלינון הביא תח' והרגם עליו ולא נח הכיא חנוקות של בית רבן והרגם עלי' ולא נח הכיא וחורי' והרגם עליו ולא נח שעוזר עלי' צ'ר' ריבוא ולא נח כרוב אלי' ואמר זורייה זכריה טובים שביהם אבדתי נח לך' שאורוג את כולם מיד נח דמי', ובבוזואדן הרה תשבה בעתו אמר לעצמו אם הם שאבדו נפש אתה כך קרה להם אני אשבדתי הרבה נפשות וראי' שאענש, ברוח רשלח צואה למשחתו והוא התגייר, ושנו בבריותא שנעמן היה גור תושב נבוזואדן היה גור צדק, מבני בניו של סיירא למדו תורה בירושלים מבני בניו של סנהדריב למדדו תורה ברכבים והם שמעיה אבטליון, מבני בניו של המן למדרו תורה ברכב וכן מבני בניו של ובבוזואדן בישק הקב' לח' הלאננסת תח' כתף הפישכינה ואמרנו לפני מלכי הארץ ומי מבני של השחריר באת ביטח' ושרף את היכל הרים תחת כבוי הscranna, ולון נאמר ר' פני' את בבל ולא רופטה, ועלא אמר שהוא נאמר על נוכדנץ ו' שמואל בר נחמני אמר שזה נאמר על נהרות בבל הכוונה לזכלים של בבל.

בair ר' אבא בפסוק אחר הדבר הזה לא שב ירכעם מדרכו הרעה היינו אשר שהקב"ה תפש את ירכעם בבדגו ואמר לו חזרך ואני אתה ובן ישע נטיל בgan עדן אמר לו מי בראש אמר הקב"ה בן ישע בראש אמר ירכעם אם לך אין רוץ. ר' אהבו והרגל לרשותם בג', מלכים שלאל קבלו עוזר' ואשלה קבל לעילו שלא לדורותם עמדו ב' ואחר שהתרפה רשותם שוב להדרותם היה קבלתם שלא לדורותם אמר ר' אהבו הרי הם עצמים לא חזרו בהם, וכוכב איש הגיא הדרותם בג' מלכים אמר מחר פנתה בתברינו ובכלי התגלגה אליו מנשה בחולום ואמר לו אתה קורא לנו חבריך וחברי אהיך הרי אין יודע גם את ההלכה מהיכן יש בצעזע את הפת, אמר רב אשלי למדני ומחר אמר בשמך אמר לך שבוצעים מהיכן שקרומם פני הפת בתזונתך, אמר רב אשלי אמרתם כל כך מודיע עבדתם לע' אמר לו אס היה היה בדורותם גלימתו ורץ אחריו, ולמהרת אמר רב אשלי ורחל ואישו רב ליליה עשו ומונש השקן אמר גדור עינויו אמר שנבו ברבייהם וידע משנה כי ה' הר האלאקים, א"כ וראים המשקן מנסה בא בעליליה עשו ומונש השקן אמר גדור עינויו אמר מה שעה' ב', ור' ע אמר חביבים יסורים אמר ר' א סמכו אותו ואשמע דברי ר' ע אמר לו מניין לך אמר לו שכחוב בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמיישים והמש השנה מלך בירושלים וייש הרע בעניין ה' עמוד ב' וכחוב גם אלה ממשי שלמה אשר העתקה אנשי חקיה מלך יהודה שלמה שחקהיה לימד את כל ישועה ואחות בנו לא למד טרחה ועמל בו לא החוויה למוטח חוב מיסורים כמו שכחוב וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבאו ה' עליהם את שר הצבאות אשר למלך אשר ליליכוד את חילא את פני ה' אלוקיו ויכנע מאור בנהושתים יוליכו בבלה וכחוב ובחייב לוי ישמע תחינותיו וישיבתו ירושלים מלפני אלקי אבותיהם ויתפלל אליו ויעתר לו ישמע תחינותיו ויכנע מאור למלבתו וידע משנה כי ה' הר האלאקים, ב' ברבוז ישבה גדור עינויו אמר

כ"י הוא היה תחת הקול, ומה שכח גם מובהך כගלים על תלמי
שי, בירא ר' יוחנן שלא היה תלם בא"י שאחאב לא עמיד בו ע"ז והשתהה
לו, והוא לא יבא לעוזה"ב כמו שכחוב והכוון לאחאב משתן בקי"ר ועוזר ועוז
ישראל, עוזר בעוזה"ז ועוד בועוזה"ג, ואמר ר' יוחנן שערמי זכה בכוראים סוף
הווטרן ברוך בא"י כמו שכחוב ויקן את השם מרן מהר שמרן, עוד
אמר ר' יוחנן שאחאב אשרנה על שם מרן אדרוני ההר שמרן, וזה
אותיות שכחוב וישלח מלאכין אל אחאב מלך ישראל העירה והוא אמר לו כי
בנ"ד כספיך זהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם כי אם כתע מהר
אמר בין הדר כספיך וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם כי אם כתע מהר
אשר לאיך וחפשו את בתיך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד עניין
ששמו בידם ללקחו ויאמר למלאכי בן הדר אמרו לאדרוני המלך כל אשר שלחת
אל עבדך בראשונה עשה והדבר הזה לא אוכל לעשותו, ומحمد עניין הכוונה
בפס"ת ואין לפרש שה ע"ז שהרי כתוב ומאמר אלו הנקים וכל העם אל המשמע
הabhängig, אין לנו שום זקנין שלמים כמו שכחוב ויישר הדבר עניין
לאלה האבה, וביניין כל קניין ישראל והם היו זקנים וrushim אך לא כתוב שם וככל העם
אבסולוטם ובуниין כל העם וודאי שהיו בהם צדוקים כמו שכחוב והשאה בירושאל
כאצן כחוב ורעל וההה איסיר לא רבינו לרעל ולרעל הפה איסיר לא ומי לא

וְעַמְּדָה אֶת-פְּנֵי וְעַבְדֵל כִּי-זֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-כֵּן וְעַבְדֵל כִּי-זֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. עֲדַי שֶׁאָחָב הָיָה שָׂ�ָול שְׁקָרְשִׁי נָעַשׂ כְּמוֹ שְׁתָחוֹ וְאָמַר ה' מֵיָּפְתָּח אֶת-
בְּרֹמְתָּה גָּלְעָד וַיֹּאמֶר בְּכָה וְבְכָה, וּבְיוֹסֵף שָׁבָא חָבָב
אֶת-חָבָב רַק לֹא הִיא אֶחָד אֶשְׁר הַתִּמְכֵר לְעַשְׂתָה הָרָע בְּעַנְיָה' אֲשֶׁר הַסְתָּה אָתוֹ
אֶזְבָּל אֶשְׁתָּו וְהִיא דִּיתָה שָׁוֹקָלָת כָּל יְמֵי לְעֵין, אֶלָּא שָׁהָוָה הִיא וְתַחַן בַּמְנוֹנוֹ
מִמְּתֻחָה שָׁהָוָה הַנְּהָה לְתַחַת הַמְּכָסְטָו לְכָן כְּפָרוּ לוּ מִחְצָה, מֵהַ שְׁתָחוֹ וַיַּצֵּא הָרוֹת
לְפָנֵי ה' וְאָמַר אֲנֵי אַפְתָּה וְאָמַר ה' אַלְיוֹ בְּמָה וְאָמַר אַצְּזָה וְהַיִּתְרָחָה שָׁקָר
כְּבַבְּיָאֵז וְאָמַר ה' גָּם תּוֹלֵץ וְעַשֵּׂה, בְּן וְאָמַר ר' יְהוָה שׂוֹן הַתִּהְתָּה
שְׁלַבְּוֹת הַיּוֹרְעָלָל, וּבְבִנְגָּא אָמַר שָׁמָה שְׁתָחוֹ בְּאֶתְרָה צָא מִמְּחִיצָה
שְׁכָתָבָה דָּבָר שְׁקָרִים לֹא יָכַן לְגַדְעַיִן, וְאָמַר רְבָב פְּשָׁעַל זֶה אָוּרִים מֵיְשָׁפֹעָר
קָנָתָו מְחַרְבָּב אֶת בִּתוֹן, וְהַ שְׁתָחוֹ וַיַּעֲשֵׂה אֶחָב אֶת הָאֶשְׁרָה וַיּוֹסֵף אֶחָב
לְעַשְׂתָה לְהַכְּבִיס אֶת ה' אֱלֹקִים יִשְׂרָאֵל מִלְכִי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִי לִפְנֵי, אָמַר ר'
וְעַבְדֵן שָׁהָוָה כָּבֵב לְלֹתְחוֹ שְׁמָרָן אֶחָב כָּבֵב בְּאֶלְקִי יִשְׂרָאֵל, וְלֹכֶן אֵין לוּ חָלֵק
בְּאֶלְקִי יִשְׂרָאֵל, וְמֵה שְׁתָחוֹ וַיְבַקֵּשׁ אֶת-חִזְיָהוּ וְלִיכְדֵבָה זֶה יְהוָה בְּגָבוֹנָה.

ממלכתיות הארץ בוגר מנסה בהזקתו איזה נסחוב שפם עיר במקומם. נקרא על שם שהנשי את ישראאל לאביהם שבשים והוא לעוזה יבשכתבן שמשה מנסה ששה מנסה מלך בירושלים לעריו בירושלים אשרה כארש עשה אחאב וכמו של אחאב אין חלק לעוזה יבך למנסה ולרי יש לו חלק לעוזה יבך ואמר ר' יוחנן שנחלה בפסוק ונתנים לזרע לכל מילון בילל מושב שלא עשרה

ובעו"ה"ב, ור"ע אמר חכמים יסורים אמר ר"א סמכו אותו ואשמע דברי י"ע אמר לו מניין לך אמר לו שכחוב בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים וייש הרע בעיני ה' עמדו וכחוב גם אלה ממשי שלמה אשר העתקה אנסי חזקה מלך יהודה, התיקת השזקה למד את כל ישראאל ואתן בו לא למד אלא מכל הטורה והעמל טרחה וועל בו לא החיזרו למוטב קרי מיסורים כמו שכחוב וידבר ה' אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו ויבא הע' עליהם את שרי הצבאה אשר למלך אישו וילבדו את מנשה בחוזרים ויאסרו מלהונאותם יוליכו בה כללה וכחוב ובחייר לו חלה את פפי ה' אלוקי ייכנע מעד מלפני אלוקי אבותינו ויתפלל אליו ויעתר לו וישמע תחינתו וшибחו ירושלים למלכו ווינו וידע מנשה כי ה' הוא האלוקים, א"כ רואים שחכמים היסורים שנ בבריתאת שלושה בא עבילה קין עשו ומנסה שקין אמר גודל עוני מנסא האם עוני גודל מעון ס' רבו רשותו לפניך אתה סולח להם, וועני אמר הרכבהacha את הדר היא לך אבי, ומנסה קרא בתהילה להרכבה אלהות ובכשר קרא לה' באבא שאול אומר שוג ההוגה את השם באתיותיו אין לו חלק לעזה' ב' וזה דוקא בגבולים ובמקרים מסוים, ואstor רק בלשון חול אבל בלשון הקודש לא נגען כל כך.

שנו בבריתאת שירבעם נקרא על שם שריבע את העם, או על שם שעשה מריבה בעם, או שעשה מריבה בין ישראאל לאחים נשברים, בן נבט שניבט ולא ראה, ושינויו שבאו מילכה והוא שבע בן בכיר, נבט נג'יל, מילכה שתוכמך בבןין, ושם הוא הוא פרעון, עוד שנבו בבריתאת שלושה נבטות ולא רוא נבט אחיתופל ואיצטגנוני פרעה, שנבט ראה שיוציאת אש מאמותו והשוויה ימלוך אך באמת רק בנו מלך, אחיתופל ראה שורחה צרעת באמותו והשוויה ימלך אך באמת הכוונה לכת שבע נבדקו שיצא ממנה שלמה, ואיצטגנוני פרעה כדורי ר' חמא בר חנינא על הפסוק מהה מי מרכיבה שטו בה האיצטגנונים שם רוא שמשה לילקה במים ולצן צוה פרעה כל הבן הילוד היאורה תשליכו, הם לא

ירבעם לא יבא לעזה יבש שכחוב והיה בדור זה לחטאת בית ירבעם ולהכחיה שהשמדת מועל פני האדמה היה להכחיד בעזה' וזה השמיד בעזה' וב, ואמר ר' יוחנן שהסיבה שהוא זכה למלוכה כי הוא הוכיה את שלמה אך הוא נענש כי הוכיהו ברכיש שכחוב וזה הבהיר אשר הרים יד במלך שלמה בנה את המילוא סגר את פרץ עיר דוד אביו, שהוא אמר לשלהמה יעקב פרץ פרצוות בחומה כת פרעה, ור' נ' ביאר יעלו לרגל אתה גדרת אותם כדי לעשות מסים בשבייל בת פרעה, והוא אמר ר' שางשות הרוח שהוא הרים יד הכוונה שהוא חלץ תפילין לפני המלך, עד אמר ר' שางשות הרוח שהיתה בו טרדה אותו מהעוולם שכחוב ויירבעם לבבו עתה תשבר הממלכה לבת דוד אם יעלו העם הזה לעשות זבלים בכיתת ה' בירושלים שב' השם הזה אל אדוניהם אל החכמים מל' ירושלים ורק החכמים מל' יהודה, שהוא אמר לעצמו הר' אם יעלו לירושלים ישב שהרי אין ישיבת בעזרה אלא למלאי בית יהודה, אם אני אעמדו הם יאמרו הוא מלך ואני עבד ואם אש אחשב מודך במלכת יהוגוני ולכן כתו ווועץ המלך יעשב עגידי וה' ויאמר אלהים רב לכם מעילות ירושלים הנה אלהיך ישראל אשר העולך מארץ מצרים וישם את האחד בבית אל ואת האחד נתן ברן, וביאר ר' יהודה במאה שכחוב ווועץ שהושיב רשות אצל צדיק ואמר להם האם מתהמו על מעשי ואמרו כן, אמר להם רוץ אני לא מלך אמר לו כן אמר להם האם תעשו מה שאומר לכם אמר לו כן אמר להם אפיילו לבוד עז' אלא הוא רק רוץ לנוטינו אם אנו מקבלים את שאמם כירבעם יעבד עז' והוא אמר ר' הצדיק חיז' אמר לו הרושע וכי עולח על דעתך ברני

דף קב' ווגם אהיה השילוני טעה וחטם שהרי גם יהוא שהיה צדיק גודל שנאמרו ייאמר ה' אל יהוא עין אשר הטבות לעשות היישר בעניין כל אשר בלבבי עשיית לבתיה אהacak בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל, וכתחוב וייהוא לא שمر ללבתך בתורת ה' אלקינו ישראל בכל לבבו לא סדר מעל החטאות ירבעם אשר החטא את ישאל ואמר אבמי מה גורם לו שברית כרותה לשפטים והוא אמר אהacak עבר לבבם מעת יהוא יברוח הרבה ורבא אמר שהורא ראה את חותמו של אהיה השילוני שכחוב ושהחתה שיטים העמיקו ואנמי מוסר לכלום, וביאר ר' יוחנן שאמר הקב"ה אני אמרתי שמי שלא עולה לרגדל עופר בעשה והם העמיקו שהעלוה לרגל ידך.

מה שכחוב ויהי בעת ההיא וירכעם יצא מירושלים וימצא אותו אחיה השילוני
הגביא בדרכ והוא מתכסה בשלהמה חדשה ור' יוסי ביאר שהיתה עת מזומנת
לפערונות, וכן הוא דרש בפסקו בעת פקדותם יאבדו שענת מזומנת לפערונות,
ובפסקו ובעת צוין עניטח יש לרודש שענת מזומנת לטבחון, וכן מה שכתבו יהיו
בעת ההיא וירד יהודה שענת מזומנת לפערונות, ומה שכתוב וילך החבאים שם
כי שכם בא כל ישראל לחמלך אורה, ואמר ר' יוסי שהמקומים מזומן לפערונות,
שניהם יזנו אם דבורה ושם מרב Ach יוספה ונחלקה מלבותם ריב גדור.

ה' אמשיעיא אמר שעדר ריבעם ישראלי ינקו פורענות של עעל אחד ומכאן ואילך מב' זו עגלים, ואמר ר' יצחק שאין לך פרוענות כיישרל שאין בה אחד מכ'יד' מהרשות ליטרא על עגל הרואשון כמו שכחוב ובויים פקדוי ופקודתי עליהם חטאיהם, ואמר ר' חנינאי של אחר כ'יד' דורות מהעהג נגבה הפסוק זהה שכחוב ויקרא באזני כל גבול לאמר קבר בקרות העיר ואיש כל משיחתו בגין.